

דיו.ב.ק.

הגדרלת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1190

גבריאל לחמן, בן 17, תלמיד תיכון בתל-אביב, פותר לעתים תשבצים משל אחרים — אולם זהו התשבץ הראשון אשר חיבר. "הבעייה אינה למצוא את המילים", הוא מסביר לכל אלה הרוצים, בדומה לך, לנסות את מזלם בהכנת תשבץ. "אלא במציאת ההגדרה הנכונה". ובכן, הנה מונחת יצירתו. על הקוראים לתת את דעתם אם הגדרותיו קלעו למטרה — ואם הם מסוגלים למצוא הגדרות — ותש-בצים — קולעים לא פחות מאלו שלו.

9	B	7		6	5	4	3	2	1
		14			13		12	11	10
				18	17		16		15
			24			23	22		21
								26	25
			28						29
					32			31	30
								36	35
					38				39
								40	
									44
								49	48
									53
									59

מאונך: (1) דר-רחון ישראלי חריש; (2) מדינה אפריקית; (3) נכות; (4) ית; (5) תואר הור; (6) צעד; (7) יבה; (8) נופף; (9) מילת-נוף; (10) שם נולדה מתי; (11) פנים חרישית; (12) מראה; (13) שמעון; (14) רס אותב את זה; (15) קריקטוריסט; (16) רוע; (17) זכתה; (18) צמאות בחודש ה; (19) חרו; (20) ממנה; (21) התנועה הקומו; (22) יסמית; (23) שם נר; (24) הקרמון; (25) רם עץ; (26) כור; (27) פני; (28) כור; (29) מיישפחתו של; (30) ויב קולנוע; (31) יבעת המינים; (32) ש' שישבו; (33) ות; (34) איתר; (35) עצי קי; (36) ממנו תופרים בוד; (37) הבגר הוא סערות; (38) מקום נבות; (39) סמכות הביורוקרטית; (40) ביו הינוק; (41) רד; (42) קצה המעי; (43) נוול הנוף; (44) סמפיו; (45) בו כועט המנף האיטיקי; (46) גמר; (47) אחת מסבוצות הלחץ של; (48) מאי.

מאונך: (1) הרים; (2) נמרי; (3) א5 ותר; (4) מילת-נוף; (5) נחר בהוו; (6) עני; (7) היא הרנה את סיסוא; (8) האופרה של ליאונקאוואלו; (9) נב; (10) תופרים כנדים; (11) ילונה; (12) גז

במדיו

העם

צבע העור

רוח. הוא הבין כי גורלו נחרץ. משימתו המעשית, כפי שנראתה לו: למכור בעוד מועד את שלושת הקולות שיש לו בכנסת. כדי לרכוש בהם בסיס חודש לקיומו. מי היה מעוניין בשלושה קולות? מינץ ידע את התשובה: מפא"י, המבקשת להעביר את שינוי שיטת הבחירות בכנסת. כל קול יקר למפלגת הרוב למטרה זו. שלושת ה קולות של מפא"י יכולים להעלות את מספר הקולות הבטוחים לשינוי קיצוני של שיטת הבחירות ל-55, רק ששה פחות מן הדרוש. הם יכולים גם להבהיל את שאר הח"כים, לשכנע אותם לקפוץ על העגלה כל עוד לא מאוחר מדי. כי כל אחד חושש שהשני ימ כור את עצמו לפניו.

השבוע סוכם ההסכם. מינץ קיבל את תיק שר הדואר, יהיה בפעם הראשונה בחייו שר. ברצו שיתחלק שיטת הבחירות החדשה תש-ב בק מפלגתו חיים לכל חי. אולם נראה כי הובטח לו מקום בטוח ברשימת מפא"י. לפני כן עוד יצרך את פא"י להסתדרות.

מקד עץ הראש. מפא"י לא פירסמה את חלק הסכם הנוגע לשינוי שיטת הבחירות. אין היא ממהרת. אמנם יש לה כבר די קולות כדי להעביר שינוי חלקי של ה שיטה, אולם היא מקה להשיג את הרוב הדרוש לשינוי מוחלט — בעזרת ביטול המענקים של המבנית.

בניתים גרם הבינוס של מינץ לבהלה כללית. די היה בו כדי להוריד את ראשי כל השותפים בקואליציה — בין השאר של משה שפירא. שהתכוון לחלום מלחמה אחי-רונה נגד מינויו של הרב גורן לרב ראשי: ושל הפרוגרסיבים, שהתכוונו לחלום על המיסים.

לא איכפת למפא"י שהמקל ששמו מינץ יהיה תלוי זמן-מה מעל לראשי המפלגות ה אחרות. בריחתו של מינץ עשויה להביא לי כריחה מבוולת של עסקנים אחרים, להג חזל למפא"י את הנוצחון — במחיר הרבה יותר זול מכפי שהיה דרוש כדי לשחד מפ-לגה גדולה.

תחבורה

הפרד ומשול

במוסכי הקואופרטיבים לתחבורה ועל ה קוו נשמעת לעתים תכופות יותר ויותר המלה "שביתת". הסיבה נעוצה, למראית עין בכת-לוקת הנטושה בין העובדים השכירים לבין חברי הקואופרטיבים: השכירים רוצים להת קבל כחברים, והחברים מעמידים תנאים מגבילים.

המלחמה האמיתית מתנהלת בחזית רחוקה יותר: בחזית הנטושה בין הקואופרטיבים לבין פנחס לבון. הנהגים משוכנעים כי לבון רוצה לאחוז בהנהגה גם בענף זה, וכי מתוך שאיפה זו צמחה המריבה על קבלת השכירים כחברים.

במיבנה המשקי של המדינה, מהמים שלו-שת הקואופרטיבים — אגד, דן, המשקרי — ענק בלתי-תלוי, שרכושו נאמד כיום בקרוב ל-70 מיליון לירות. יחדיו, הם מעסיקים למעלה מ-7000 עובדים, מהם כשליש עובדים שכירים.

הבעיה נוצרת. הנסיון המרוכז הראי שון של צמרת ההסתדרות להשתלט על ענק זה נערך לפני שנה וחצי, כאשר מינה לבון את העדת חושי. ההנחיות שניתנו לחעדה: לבדוק את הדרכים להקמת חברות לתעבורה ציבורית, בבעלות הממשלה, הרשויות המקו-מינות, ההסתדרות, חברי ועובדי הקואופרטיבים הנוכחיים. לפי המלצות החעדה, היתה ההסתדרות מקבלת 10 אחוז מהמינויות, הו פכת לשון-מאונים במנהלה המשותפת, בה ילחם כל אחד מחבריה למען אינטרסים משלו.

מלבד ההסתדרות, לא ראה איש בהמלצות אלו פתרון: העניין הקופא. אז הרכיב לבון חעדה שניה, בראשותו של איש החעדה המ-רכות יורם משל. תפקידה: למצוא פתרון לבעיית השכירים. "עד לאותו רגע", התרעם אחד מעסקני הקואופרטיבים, "לא היתה ה בעיה הזאת קיימת. אם השכירים נאבקו על משהו, היה זה על הטבות בשכר או בתנאי-עבודתם. להיכנס במלוכד לקואופרטיב טיב — על זה לא דיברו".

הקואופרטיבים מקבל הברים על סמך תקנון, שאף אושר על ידי ההסתדרות. תקנון זה קובע, כי חבר המתקבל חייב להיות: ● בעל רשיון לנהיגה באוטובוס; ● בן פחות מ-32 שנה; ● בעל מצב בריאותי תקין ועבר נקי.

מאגר המסבירות. התנאי הראשון חשוב מאוד לקואופרטיבים. הוא מאפשר להעביר בכל רגע חבר מכל עבודה שהוא (המשך בעמוד 10)

מפלגות

הכינוס של מינץ

אין סימנה חביבה יותר על המטיפים נגד משטר מפא"י מן הורישת לבטל את ההצ-נקות של המבנית היהודית המאוחדת למפ-לגות בישראל. בתמימותם, לא תיארו לעצמם מתנגדים כאלה שאין סימנה מועילה יותר מו — לדוד בן-גוריון.

אחד האנשים שעקב בהרדה אחרי העמולה זו היה ח"כ פועלי אגודת ישראל, בנימין מינץ. מינץ מקבל מדי שנה 80 אלף דולאר מן המגבית — ובלו כסף זה צפוי לו חנק פוליטי, כמו לאדם ששאר בלי חמצן.

כאשר הודיעו באמריקה על ביטול ההצ-נקות — בהסכמתו האילמת החזקה של דוד בן-גוריון, המעוניין בכך יותר מכל אדם אחר — החל מינץ חושש לחייו. הוא ידע כי בלי הכסף לא יוכל לקיים את בתי-הספר של רשת האגודה, לא יוכל להוציא את עתונו, שערס, לא יוכל לתת את הה-טבות הדרושות לרכישת קולותיו.

אמנם היתה קיימת אפשרות שהדתיים יא-רגו במלוכד מגבית משלהם באמריקה, אולם במקרה כזה היה מינץ נעשה תלוי במנהיגי שאר המפלגות הדתיות, דבר שאינו מבטיח לו טובות. ומכיוון שממילא אוספים הדתיים כל העת כסף באמריקה, קשה לתאר כי מגבית חדשה תוכל לבוא במקום ההענקות הגדולות הנוכחיות.

פא"י למפא"י. מינץ, ביונסמן מפלגתי מובהק, יכול היה לערוך את חשבונו בקור-

בין השאר: שלושת רבעי מיליון דולאר לשנה לדתיים-הלאומיים.